

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.304/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselőt (eljáró felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	eljáró alperesi képviselős
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	helység1 Törvényszék 5.K.700.342/2025/6. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. szeptember 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területéhez tartozó körzeti (helység települések) működési körzetben körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Szolgálati panaszát – melyben a beosztásához nem tartozó járőri, rendezvénybiztosítási, fokozott ellenőrzési és egyéb rendőri akciók szolgálati feladatoknak a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén végzett rendszeres ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díjat igényelt – az alperes vezetője a szám1 számú határozatával elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest 811.650 forint megbízási díj és annak 2023. november 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), c) pontjait és a (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában – vitatva a követelés jogalapját – elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest – a kereseti kérelemmel egyezően – késedelmi kamattal növelt 811.650 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25., 31. pontjaira, a 2023. január 31. napjáig hatályos 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(5) bekezdéseire, a 2023. február 1. napjától hatályos 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt állórendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 1. § a) pontjára, 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, a 2022. augusztus 11. napjáig hatályos a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a

továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 24., 25. pontjaira, a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos 2. a), b) és c) pontjaira, 21., 25. és 44. pontjaira, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjára, 24. § (1) bekezdésére, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23. pontjaira alapította.

[5] Rögzítette, hogy az alperes a felperes által megjelölt és a kimutatásban szereplő feladatellátást nem vitatta, azt sem vonta kétségbe, hogy e feladatokat az adott szolgálati napokon, a keresetlevélben megjelölt mértékben a működési körzetén kívül is elvégezte (6. sorszámu jegyzőkönyv 3. oldal). Kifejtette, hogy a körzeti megbízotti és a járőri feladatok egymástól elválnak; az alperes a felperest – a tilalmazott feladatokat kivéve – jogszerűen utasíthatta olyan feladatok ellátására, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, azonban e joga a felperes kinevezése szerinti beosztását nem sérthette. E körben hivatkozott a Kúria döntéseire, amelyek szerint jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató egy másik munkakör feladatainak ellátását a munkakör részének tekinti (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.247/2020/4.); a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott szempontok konjunktívak (Kfv.VII.39.525/2021/3.). Az alperes által sem vitatott feladatkimutatásból megállapította, hogy a felperes a beosztásához tartozó feladatok mellett járőri, járőrvezetői járőrparancsnoki és egyéb feladatokat rendszeresen ellátott, amelyre tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján díjazás illeti meg.

[6] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával összefüggésben rámutatott, hogy a Hszt. és a 30/2015. BMr. rendelkezéseinek megsértése nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás szinte összes feladatát magába foglalja. Amennyiben a körzeti megbízott a feladatát a működési körzetén kívül látja el, az beosztásától eltérő feladatellátást jelent.

[7] A Hszt. 2023. február 1. napjától történt módosításával érintett időszak tekintetében szintén arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat rendszeresen – nem eseti jelleggel – ellátta, ami jelentős többletterhet is jelentett számára. Hangsúlyozta, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő „ellentételezés” a megbízási díjnak nem feleltethető meg, amelynek havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg arra figyelemmel, hogy a perbeli időszakban a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, különböző típusú többletfeladatokat hajtott végre, amik számára nagyobb megterhelést jelentettek, szélesebb szaktudást igényeltek. Végezetül megjegyezte, hogy a felperes által előterjesztett díj mértéke a jelenlegi ár-értékviszonyok (infláció) alapján sem tekinthető eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy

a felperes a beosztásához nem tartozó feladatok ellátásáért megbízási díjra jogosult, ugyanis a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább a 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, a járőrszolgálat számára alaptevékenységnek minősül. A két beosztáshoz tartozó feladatok egy részében van átfedés, a Járőrszabályzat közrendvédelmi járőrszolgálati rendelkezései a KMB Szabályzat 2. pontjában meghatározott feladatoknak megfeleltethetők. Ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításának 44. pontja is. A körzeti megbízotti beosztás magasabb beosztásnak minősül, amelyhez magasabb illetmény társul. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69. és 70. §-ai a körzeti megbízotti szolgálati formát a járőri szolgálati formától elkülönítik; a 67. § (1) és (2) bekezdései pedig az egyes szolgálati formák közötti átjárhatóságot biztosítják. A felperes beosztása körzeti megbízott, de ez nem jelenti azt, hogy teljes munkaköri feladatait kizárólag a KMB Szabályzat fedné le. A felperes a járőrözést, vagy a TIK küldéseket a szervezeti egység, illetőleg a rendőrkapitányság illetékességi területén a Járőrszabályzat alapján járőr szolgálati formában végezte, az e feladatokból fakadó többletterhelés ellentételezése az illetményébe a Hszt. 157. §-a értelmében hivatásos pótlék formájában beépítésre került, tehát ezen tevékenység nem maradt ellentételezés nélkül.

[9] A megbízási díj mértékét érintően arra hivatkozott, hogy a felperes által a peresített időszakban teljesített 134 szolgálati alkalommal a többletszolgálatok átlagosan havi 4,1 szolgálatot tettek ki, amelyek végrehajtására 12 órás szolgálatteljesítési időben került sor, azok túlszolgálatot nem eredményeztek. A felperes számára az ún. ad hoc jellegű feladatvégrehajtások sem jelenthettek valódi többletterhelést, hiszen azokat szolgálati időben teljesítette, illetve nem voltak olyan rendszerességek, amely alapján a rendvédelmi illetményalap 75 %-ának megfelelő összegű megbízási díj megilletné, így az elsőfokú bíróság döntése a Hszt. 71. § (5) bekezdésébe ütközik. A munkaköri leírás általános feladatként rögzíti, hogy a közvetlen felettes utasítására a munkaköri leírásban külön nem nevesített, de a szolgálat tevékenységi körébe tartozó eseti jellegű feladatokat is köteles végrehajtani. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásából kizárólag eseti jelleggel került elvonásra, az komoly többletterhelés nem jelentett, a járőr jellegű feladatok számára nem igényeltek komplex szaktudást, a működési körzeten kívül végzett feladatok időben nem voltak jelentős terjedelműek.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes kizárólag anyagi jogi jogszabálysértést jelölt meg, ennél fogva a fellebbezése az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálható. Az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, illetve a fellebbezésének egyes indokai nem relevánsak. Hangsúlyozta, hogy a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása alól nem mentesítették; az elvonására nem eseti jelleggel került sor; a két beosztás feladatainak együttes ellátása megbízási díjra jogosítja; amit a KMB Szabályzat módosítása sem kérdőjelezhet meg; az adott beosztáshoz tartozó feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz (ORFK utasítás) hatályon kívül helyezése nem eredményezheti azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat a beosztás részeként rögzíthet. A felperes érvelése alátámasztásaként a jelen per tárgyában kialakult joggyakorlatra széles körben utalt. Végezetül kiemelte, hogy az összecszerúséget vitató fellebbezési érvelés jogszabálysértést nem tartalmazott, az alperes a mérséklési igényét konkrét ténybeli érvekkel nem indokolta.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés nem alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelemmel volt arra, hogy az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletet az anyagi jogi szabályokba [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont és (5) bekezdés] való ütközésre hivatkozással támadta, azaz a megbízási díj jogalapját, valamint az elsőfokú bíróság által – az összecszerűség tekintetében – elvégzett mérlegelési tevékenységet vitatta, azonban eljárásjogi kifogást nem terjesztett elő. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást érdemét tekintve helyesen állapította meg, az abból levont jogkövetkeztetése és érdemi döntése helytálló; azt az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával kellő részletességgel megindokolta, amivel a másodfokú bíróság szintén egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki:

[13] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket a Kúria – a KMB Szabályzat és a Hszt. módosításának esetleges következményei kivételével – a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében már elvégezte.

[14] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A felperes körzeti megbízott beosztása az alperesi állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör) volt. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[15] A Kúria korábbi – a jelen ügyben irányadó és az elsőfokú bíróság által is hivatkozott – határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a
Hszt.

71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[16] A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[17] A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a csatolt kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[18] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire is, melyek – álláspontja szerint – a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtettek. Az Országos Rendőr-főkapitányság mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz az egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenek. Ennélfogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-rel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó

szabályai sérülnének, azzal együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság tehát e tekintetben helyes álláspontot foglalt el, amikor a felperes megbízási díj igényét alaposnak találta.

[19] A perbeli esetben a felperes a többletfeladatok ellátásáért a Hszt. 2023. február 1. napját követő módosításával érintett időszak tekintetében is megbízási díjat igényelt, amelyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított. Az alperes az eljárás során mindvégig arra hivatkozott, hogy a Hszt. 2023. február 1. napján elfogadott módosítása értelmében a megbízási díjra való jogosultság megállapításához a Hszt. 71. §-ának a 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban történő értelmezése szükséges, noha a 71. § (3) bekezdése az értékelés során prioritást élvez. E körben az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes a megbízási díjra a fent hivatkozott törvénymódosítást követően a Hszt. 71. § (3) bekezdésének hatályos rendelkezése szerint jogosult, ugyanis ezen időszakban a 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat-ellátásával rendszeresen – nem eseti jelleggel – jelentős többletmunkát végzett.

[20] A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1-jével bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó e jogintézményt megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől elkülönítetten – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3)

bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén pedig a megbízási díj jár. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette a felperes által a működési körzetén kívül rendszeresen, nagy számban végzett és többféle feladatot felölelő többlettevékenységet jelentős többletmunkavégzésnek.

[21] Az alperesnek a Szolgálati Szabályzattal kapcsolatos, az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érvelése sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A szabályzat ezen rendelkezése a szolgálati elöljárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtást rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak az alperes által tett kiterjesztő értelmezés nem adható, az a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Lényeges továbbá, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[22] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a Hszt. módosítással érintett időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[23] A másodfokú bíróság a jogalap körében nem fogadta el az alperes hivatásos pótlékkal kapcsolatos azon érvelését sem, miszerint őt a megbízási díj az e pótlékban való részesülése okán sem illeti meg. E körben utal arra, hogy hivatásos pótléokra a hivatásos állomány valamennyi – még a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat el nem látó – tagja is jogosult; e juttatás, mint javadalmazási forma, a megbízási díjtól elkülönül, a kettő külön jogcímen érvényesíthető. Ugyanezen okból nem osztotta az alperes túlszolgálat hiányával összefüggő okfejtését sem, hiszen annak, hogy a felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozó feladatokat a szolgálati idejében vagy azon túlmenően teljesítette-e, jelentősége szintén nem volt; a megbízási díj túlszolgálat ellentételezésével egyébként sem pótolható.

[24] Az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére is. A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (pl. Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[25] Az ítéltábla – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít, – megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75. %-ában határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és az ítéletének 14. és 15. oldalain részletesen ismertetett mérlegelési szempontok a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé – amely a mérlegelendő szempontoknál a többletfeladat nagyságát, a megbízással járó többletterheket és a helyettesített szolgálati beosztásának besorolását nevesíti – beilleszthetők voltak. Ezen szempontokat az elsőfokú bíróság egyenként és összességében is értékelte. Az alperes által hivatkozott azonos besorolási szinthez és a munka bonyolultságához megbízási díjat növelő következményt nem társított. A többletfeladat gyakoriságából a többletfeladatok mértékére egyértelműen következtetni lehetett, azaz azt a bíróság értékelési körébe vonhatta. Ily módon a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését ebben körben is osztotta.

[26] A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ennek tükrében nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[27] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[28] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdései, 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi

költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdésére figyelemmel a felperes felszámításával egyezően állapította meg.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott összegű (70.532 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad

[30] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 26.

dr. Robotka Imre s.k.

dr. Józsa Ágnes s.k.

dr. Koós Szabolcs s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró